

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

24 אוגוסט 2018

ת"ק 18-01-49829 צברי נ' ינוודג

1

לפני כב' הרשם הבכיר אייל דוד

אייל צברי

התובע

נגד

אסתר ינוודג

הנתבעת

2

3

פסק דין

4

5

רקע

6

1. לפני תביעה במסגרתה מבקש התובע לחייב את הנתבעת לשלם לו סך כולל של 5,000 ₪ בגין מחדליה של הנתבעת כפי שיפורט להלן;

7

8

9

טענות התובע

10

2. ביום ראשון 27/08/17 ביקר התובע בבית המרקחת במרפאת שירותי בריאות כללית ברחוב הבנים 1 בקריית עקרון עם ילדיו הקטינים, לצורך רכישת תרופות. במהלך שהותו בבית המרקחת נפל ארנקו אל הרצפה. לאחר שגילה כי אבד ארנקו, ניגש התובע אל המרפאה וביקש לבדוק בסרטוני האבטחה האם ניתן לראות מי מצא את ארנקו. מצפייה בסרטון התברר כי בעת שהותה של הנתבעת בבית המרקחת היא גילתה את הארנק על רצפת בית המרקחת ונטלה אותו לרשותה, מבלי שטרחה לנסות לאתר את בעליו כדי להשיב לו את הארנק לחלופין, לפנות להנהלת המרפאה ולמסור להם את הארנק כדי שיאתרו את בעליו.

11

12

13

14

15

16

17

18

3. התובע הגיש תלונה במשטרת ישראל כנגד הנתבעת על גניבה. הנתבעת השיבה לתובע את ארנקו אך ללא תכולתו: 4 כרטיסי אשראי, רישיון רכב, רישיון נהיגה, כרטיס קופ"ח, תעודת עובד, רישיון חשמלאי, תעודת זהות וסך של 4,000 ₪ במזומן שהיו בארנקו. לטענת התובע בשבת קודם לאירוע התקיימה חגיגת חתן בר מצווה לאחד מילדיו, אורחים רבים ביקרו בביתו וכספי המתנות הושארו בארנקו.

19

20

21

22

23

24

4. התובע העיד:

25

"מכיוון שישנן 3 גרסאות למה שהנתבעת אמרה לי לגבי הארנק. הגרסה הראשונה - שזרקה אותו לפח, הגרסה השנייה - שהחזירה את הארנק לרצפה והשלישית - שבא אליה אדם ואמר לה שזו שלו והיא נתנה לו את הארנק וכל אלו, בניגוד למה שרואים בסרטון. " (ש' 17-19 ע' 1 לפרוטוקול)

26

27

28

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

24 אוגוסט 2018

ת"ק 18-01-49829 צברי נ' ינוודג

טענות הנתבעת

1
2 5. הנתבעת הודתה בכתב הגנתה כי ביקרה בבית המרקחת ראתה ארנק על הרצפה, הרימה אותו
3 אך לא פתחה אותו. היא יצאה מבית המרקחת, שאלה מספר אנשים למי שייך הארנק? אך
4 איש מהם לא טען שהארנק שלו. אחד האנשים במקום אמר לה: **"תניחי אותו באותו מקום**
5 **שמצאת אחרת תסתבכי"** וכך היא אכן עשתה. קצין הביטחון במרפאה בדק את סרטון
6 האבטחה ואף המשטרה בחנה אותו וטענותיה נמצאו נכונות והתיק נסגר. הנתבעת הוסיפה:
7 **"יתכן כי התנהגותי היתה פיזיה בכך שלא מסרתי את הארנק לפקידות"**.

הדיונים בתביעה

8
9 6. התקיימו לפני 2 דיונים. בדיון הראשון העידו התובע והנתבעת, באותה עת לא היה סרטון
10 האבטחה ברשותו של התובע, שכן לדבריו הוא נדרש למתן צו שיפוטי לצורך זה. בהסכמת
11 הצדדים ניתן על ידי צו המורה למשטרת ישראל למסור העתק מהסרטון לתובע. הנתבעת
12 טענה כי היא כבר צפתה בסרטון ואין צורך כי תגיע לדיון שני, במסגרתו יציג התובע את
13 הסרטון לפני בימ"ש כדי שיוכל להתרשם ממנו. התקיים לפני דיון שני במעמד התובע בלבד,
14 במסגרתו צפיתי מס' פעמים בסרטון האבטחה. בסרטון נראית הנתבעת כשהיא רוכשת
15 תרופות ותוך כדי כך מביטה לצדדים גם לכיוון הארנק שהיה בצדו הימני של בית המרקחת.
16 נראה כי הנתבעת מהססת, מרימה את הארנק ולאחר מכן יוצאת במהרה מבית המרקחת.
17 מעין בלתי מקצועית עולה לכאורה כי בסרטון חסרות 10 שניות צילום, לא ברור מה הסיבה
18 לכך. (ההדגשות בציטוטים מפרוטוקול הדיון, אינן במקור והן שלי א.ד.)
19
20

דיון והכרעה

21 7. על התובע מוטל הנטל להוכיח את תביעתו, בהתאם לעקרון "המוציא מחברו עליו הראייה".
22 לעניין נטל השכנוע נקבע בפסיקה כי:
23 **"...נטל השכנוע הוא נטל ראייתי מהותי שהוא חלק מדיני הראיות. נטל זה הוא**
24 **הנטל העיקרי המוטל על בעל דין הנדרש להוכיח את העובדות העומדות ביסוד**
25 **טענותיו. אי עמידה בנטל זה משמעותה דחיית תביעתו של מי שהנטל מוטל עליו"**.
26 [רע"א 3646/98 כ.ו.ע. לבניין נ' מנהל מע"מ, פ"די נו (4) 981].
27
28

29 8. יחד עם זאת, במקרה שלפנינו הנתבעת הודתה כי לקחה את הארנק, אך מנגד טוענת כי לא
30 פתחה אותו ולא נטלה ממנו דבר. מכאן עולה כי מדובר, איפוא, בטענת של **"הודאה והדחה"**.
31 טענה זו מביאה, כידוע, להיפוך נטל הבאת הראיות והעברת נטל השכנוע על כתפי בעל הדין
32 המעלה את הטענה, ובמקרה שלנו על הנתבעת:

33 **"לסיטואציה של "הודאה והדחה" - המתקיימת כל אימת שנתבע מודה בעובדותיה**
34 **המהותיות של עילת התביעה ומוסיף טענות אחרות העשויות להביא לדחייתה - יש**

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

24 אוגוסט 2018

ת"ק 18-01-49829 צברי נ' ינוודג

1 פן מהותי ופן דיוני. הפן המהותי הוא העברת נטל השכנוע לכתפי הנתבע. משמעות
 2 הדבר היא כי אם כפות המאזניים יישארו בסופו של המשפט מעוינות באשר
 3 לטענות הנתבע, יזכה התובע בתביעתו, שהרי הנתבע הודה בכל רכיביה (השוו י'
 4 זוסמן, סדרי הדין האזרחי, בעמ' 320-321). הפן הדיוני הוא כי סדר הטיעון הרגיל
 5 הקבוע בתקנה 158 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד - 1984 - נהפך. כלל דיוני
 6 זה קבוע בתקנה 159. " (רע"א 3592/01 עיזבון המנוח סימן טוב מנשה ז"ל נ' ע.
 7 אהרונוב קבלנות בניין (1988) בע"מ (2001), פ"ד נ"ה (5) 193 (19.7.01)). ראה
 8 תא"מ 18408-04-18 מוסך דיזל חדרה בע"מ נ' בר.

9
 10 9. תקנה 159 לתקנות סדר הדין האזרחי- התשמ"ד- 1984 מדבר על נתבע שהודה בעובדות ועל
 11 ההליך הדיוני שיבוא בעקבות כך.

12 "159. הודה הנתבע בעובדות שטען להן התובע וטוען כי על פי דין, או
 13 מחמת עובדות שטען להן הנתבע, אין התובע זכאי לסעד
 14 המבוקש – יהיה הנתבע הפותח, וסדר הטיעון יהיה בהיפוך
 15 לסדר האמור בתקנה 158."

המסגרת הנורמטיבית לחובת השבת אבידה

10. מצוות השבת אבידה

19 " לא-תראָה אֶת-שׁוֹר אַחִיד או אֶת-שִׂי, וְנִדְחִים, וְהִתְעַלְמָת, מֵהֵם: הַשֵּׁב תְּשִׁיבֵם,
 20 לְאַחִיד. וְאִם-לֹא קָרֹב אַחִיד אֲלֶיךָ, וְלֹא יִדְעָתָּ--וְאִסְפָּתוּ, אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ, וְהָיָה עִמָּךְ עַד
 21 דָרֶשׁ אַחִיד אֹתוֹ, וְהִשְׁבַּתוּ לוֹ. וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחִמְרוֹ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל-
 22 אֲבֵדַת אַחִיד אֲשֶׁר-תֵּאבֹד מִמֶּנּוּ, וּמִצֹּאֲתָהּ: לֹא תוּכַל, לְהִתְעַלֵּם. " (דברים, כב, א-ג)
 23 (ההדגשה שלי א.ד.)

24
 25 השבת אבידה אינה רק עניין מוסרי או דתי אלא גם חובה בהתאם להוראות חוק השבת
 26 אבידה, התשל"ג- 1973:

27
 28 "2(א) המוצא אבידה ונוטלה (להלן - המוצא) חייב להשיבה לבעלה או להודיע
 29 עליה בהקדם למשטרה, זולת אם בנסיבות הענין יש להניח שבעל
 30 האבידה התיימש ממנה מחמת מיעוט שוויה.

31 (ב) הודיע המוצא למשטרה, רשאי הוא למסור לה את האבידה
 32 והוא חייב לעשות כן אם היא דרשה זאת ממנו.

33 3. המוצא אבידה ברשותו של אדם אחר חייב להודיע עליה לבעל

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

24 אוגוסט 2018

ת"ק 18-01-49829 צברי נ' ינוודג

1 הרשות ולמסרה לו לפי דרישתו; קיבל בעל הרשות את
2 האבידה לידו, יראו אותו כמוצא."

3
4 11. בניגוד לדין העברי, החוק אינו אוסר על המוצא להתעלם מהאבידה. אולם, קובע כי אם
5 המוצא כבר מחזיק באבידה, החוק חל עליו והוא חייב לפעול על פיו. דהיינו להשיב את
6 האבידה לבעליה, למסור הודעה למשטרה ואף למסור לידיה את האבידה אם דרשה זאת
7 ממנו. אם האבידה התגלה ברשותו של אדם אחר "למסור אותה לבעלי השטח".
8

9 12. הנתבע מסרה בעדותה בבימ"ש 2 גרסאות סותרות. בתחילה טענה כי השבה את הארנק
10 למקום בו מצאה אותו. מאוחר יותר כשנשאלה ע"י בימ"ש מדוע לא רואים זאת בסרטון
11 האבטחה. שינתה את גרסתה וטענה כי הניחה את הארנק מחוץ לדלת בית המרקחת.
12 כשנשאלה הנתבעת :

13 "אני ראיתי את הסרטון וטוענת שנכון שרואים בו שאני לוקחת את הארנק, אבל
14 אני פשוט זרקתי אותו לרצפה, איפה שהוא היה מונח קודם לכן. אני לא יודעת אם
15 מישהו ראה את זה.

16 לשאלת בית המשפט, מדוע לא רואים בסרטון כיצד אני זורקת את הארנק לרצפה,
17 אני משיבה כי זה היה בפתח הדלת, יצאתי מהדלת ופשוט זרקתי אותו לרצפה,
18 מחוץ לדלת, ממש על הדלת. לשאלת בית המשפט, האם לא היה מצופה ממני כי
19 אשיב את הארנק לאותו מקום ממנו הרמתי אותו ולא מחוץ לבית המרקחת, שם כל
20 אחד יכול לקחת אותו ללא שום בקרה, אני משיבה שיש סרטון, אבל לא רואים את
21 זה כל כך טוב. יש רשות מוסמכת שראתה את זה. (ש' 21-25, שם – ש' 1-3 ע' 2
22 לפרוטו')

23
24 13. גם אם אקבל את אחת מטענותיה הסותרות של הנתבעת שלא הוכחו כלל. בכל מקרה
25 התנהלותה אינה סבירה ואינה הגיונית. לעניין הגרסה הראשונה, ראשית, אין כל טעם
26 להשיב את הארנק למקומו על הרצפה שכן אין כלל ודאות כי המאבד יסור למקום האבידה
27 וימצא את הארנק על הרצפה. שנית, קיים חשש כי אדם אחר שאינו שומר חוק ייטול את
28 הארנק ותכולתו לעצמו ולא ישיבו לבעליו.

29 לעניין הגרסה השנייה, רק לאחר שבימ"ש הסב את תשומת ליבה של הנתבעת כי בסרטון
30 האבטחה אין תיעוד כי השיבה את הארנק לרצפה, שינתה הנתבעת את גרסתה ועתה טענה כי
31 זרקה את הארנק מחוץ לדלת בית המרקחת.
32

33 14. צפיתי בסרטון מס' פעמים ולא ראיתי כלל כי הנתבעת מניחה את הארנק במקום כלשהו לא
34 בתוך בית המרקחת ולא מחוצה לו. העובדה כי רשות מוסמכת -משטרת ישראל החליטה
35 לסגור את התלונה כנגד הנתבעת מהסיבה : "לא נמצאו ראיות מספיקות לצורך העמדה

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

24 אוגוסט 2018

ת"ק 18-01-49829 צברי נ' ינוודג

1 לדין", אינה רלוונטית לענייננו שכן נטל ההוכחה הנדרש בדין הפלילי הינו ברמת וודאות
2 גבוהה "מעל לכל ספק סביר" בניגוד לדין האזרחי בו הנטל הנדרש הינו בשיעור הסתברות
3 של 51% ומעלה.
4
5 15. מצפייה בסרטון עולה כי הנתבעת היססה טרם הרימה את הארנק וגם כשהרימה אותו עשתה
6 זאת בהיחבא ומיהרה לצאת מבית המרקחת.
7 לו נהגה הנתבעת כראוי, יכולה הייתה על נקלה לבדוק את הארנק, לחפש בו תעודות אישיות,
8 לדעת מי הבעלים של הארנק, לאתרו ולהשיב לו את הארנק על תכולתו. יתרה מזו, הארנק
9 נמצא על רצפת בית המרקחת כך שסביר להניח כי המאבד הינו אחד מהאנשים שביקר בבית
10 המרקחת לצורך רכישת תרופות ועל ידי פנייה להנהלת בית המרקחת או המרפאה ניתן היה
11 לברר בתוך מס' דקות מי המאבד לטלפן אליו ולהזמינו לקבל את הארנק.
12

13 16. התובע טוען כי בארנקו היה סך לא מבוטל של 4,000 ₪ כספי מתנות שניתנו לרגל חגיגת שבת
14 חתן הבר מצווה של בנו שהיתה בשבת לפני האירוע שקרה ביום ראשון. במהלך הדיון השני
15 התובע אף הציג לפני תעודת זהות שלו בה רשום תאריך הולדת בנו התואם ומאשש את
16 גרסתו. התרשמתי כי עדותו של התובע הייתה עקבית, ברורה בוטחת וקולחת. אני מאמין לו
17 אכן היו בארנקו כספים במזומן בסך של 4,000 ₪ וכן תעודות וכרטיסים כמפורט בסעיף 3
18 לעיל.
19

הכרעה

20
21 17. לסיכום, אני מקבל את גרסת התובע שמהימנה בעיני על פני גרסתה של הנתבעת שאינה ראויה
22 לאימון. הנתבעת לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח כי לא נטלה מהארנק של התובע את
23 תכולתו.
24 אני מקבל את התביעה במלואה אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע את הסכומים כדלקמן:
25 סך של 4,000 ₪ שהיו בארנק התובע.
26 סך של 1,000 ₪ פיצוי בגין הטרחה ועגמת נפש שנגרמו לתובע עקב מעשי הנתבעת ומחדליה
27 ובכלל זה הזמן שנדרש לצורך הזמנת כרטיסים ותעודות חלף אלו שהיו בארנק התובע.
28 סך של 1,000 ₪ הוצאות משפט לרבות הוצאות בגין התייצבות התובע ל 2 דיונים
29 סכומים אלו ישולמו לתובע בתוך 30 ימים מיום קבלת העתק פסק הדין אצל הנתבעת.
30
31 בקשת רשות ערעור על פסק הדין לביהמ"ש מחוזי מרכז-לוד, בתוך 15 ימים ממועד קבלתו.
32

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

33
34
35 ניתן היום, י"ג אלול תשע"ח, 24 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

24 אוגוסט 2018

ת"ק 18-01-49829 צברי נ' ינוודג

אייל דוד, רשם בכיר

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

